

[Bente Juncker]

lingsklinikker i hele Storkøbenhavn, men jeg forstår ikke, hvorfor de skal ligge i tilknytning til beboelsesejendomme. Hvorfor kan man ikke lægge disse metadonklinikker i tilknytning til enten et hospital eller et apotek? Det hører ingen steder hjemme, at narkomaner på afvænnning kan smide alt muligt i opgange, gårde osv.

Jeg kan sige, at vi vil meget gerne arbejde videre med Fremskridtspartiets beslutningsforslag. Der er god grund til, at vi tager debatten op, og vi er da også meget spændt på at se, selv om vi har hørt lidt i dag fra Venstres og De Konservatives ordførere, hvad ministeren bårler med i løbet af en uges tid.

Vibeke Grønbæk (RV):

Det Radikale Venstre er i princippet meget skeptisk over for kontraktavvænnning, og som SF's ordfører også var inde på, er ordet tvang ikke nævnt i beslutningsforslaget. Men man kan vel ikke komme helt uden om at benytte det på et eller andet tidspunkt, når man taler om kontraktavvænnning.

Vi mener også, at man kommer meget langt ad frivillighedens vej, at det pædagogisk set er det bedste. Vi er også af den opfattelse, at der er mange retspolitiske spørgsmål i denne sag. Det at frihedsberøve folk er ikke noget, man gør, uden at det er meget, meget nødvendigt, og spørgsmålet er, om man skal gøre brug af det i behandlingen af narkomaner.

Vi er opmærksomme på, at flere behandlere og mange andre går ind for kontraktavvænnning. Vore svenske naboer har det også med i deres behandlingsformer, men vi mener, at der skal mange flere oplysninger, meget mere materiale på bordet, før vi i givet fald kan gå ind for kontraktavvænnning. Vi skal have flere oplysninger på bordet behandlingsmæssigt, men ikke mindst på det retspolitiske område, og derfor må vi afvise beslutningsforslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det at være narkoman måske fra sin tidligste ungdom er jo altid en meget krank skæbne, og derfor er det også naturligt, at man forsøger at hjælpe fra mange sider. Det er helt klart meget væsentligt at forebygge, så man f.eks. i tilfælde af hashrygning – som mange jo finder meget uskadeligt – på et meget tidligt tidspunkt gør opmærksom på i skoler og andre steder, hvor

unge færdes, at det er en meget, meget farlig vej at komme ind på, fordi nogle helt sikkert vil ende som narkomaner, og der må også gøres en indsats over for familierne.

Men hvis man først er blevet narkoman, er spørgsmålet, hvad samfundet kan gøre. Skal vi have tvang eller ikke tvang? Det må jo hænge sammen med, om man er til fare for sig selv eller andre. Vi ved, at der er megen kriminalitet forbundet med narkotikamisbrug, og man kan egentlig spørge, om den behandling, vi giver i dag f.eks. i vore fængsler, er god nok. Nogle påstår jo ligefrem, at de bliver narkomaner under et fængselsophold eller i hvert fald ikke kommer ud af misbruget.

Mange af de ting, der sker i dag, viser, at vi egentlig ikke gør noget alvorligt ved sagen. Vi snakker meget om oplysning, oplysning og atter oplysning, men de, der er inde i misbruget, ved nok alt om det. De har overhovedet ikke behov for oplysning, de har behov for hjælp. De har behov for oplysning, før de bliver narkomaner, men når først de er det, er det hjælp, de har brug for.

Hvordan kan vi så give den mest effektive hjælp? Jeg ved, at forældre til narkomaner har været kede af, at de ikke havde større muligheder for virkelig at hjælpe. Kommunerne siger til de 18-årige, at nu er de selv ansvarlige for deres situation, og hvis den unge ikke vil samarbejde, er der ikke noget at gøre ved det. Så når vi taler om tvang, skulle vi måske tage det meget alvorligt, når det drejer sig om helt unge mennesker.

Man kunne måske også give narkomanerne et tilbud af en eller anden art. Alkoholikere, som er blevet idømt en straf, kan f.eks. få tilbudt en behandling, som kan medføre en nedsettelse af straffen, hvis den pågældende er villig til at samarbejde, og det kan der være god mening i.

Men det er spørgsmålet, om man skal gøre, som Fremskridtspartiet ønsker, tilbageholde de pågældende og sætte nogle tidsfrister på. Vi er meget åbne over for at diskutere det i udvalget, og ministeren har jo bebudet, at der kommer et lovforslag, som vi også kan se på i den forbindelse. Men i hvert fald mener vi i Kristeligt Folkeparti, at det er meget væsentligt, at vi gør noget, at vi ikke bare snakker og snakker, alt imens der hver dag dør nogle narkomaner, fordi vi ikke griber ind. Vi står bare og ser pas-